

РЕШЕНИЕ

№ 7003

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8470** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Задран с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., със съдебен адрес: [населено място], ул. У., № 1, ет. 3, срещу Решение № 12161/07.08.2023 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е постановен отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят моли за отмяна на оспореното решение като неправилно и незаконосъобразно. Излага твърдения, че неправилно и в противоречие с материалния закон административният орган е приел, че по отношение на него не са налице предпоставките на чл.8 и чл.9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Твърди, че не е направен мотивиран анализ на обстановката в държавата му на произход А., както и че в нея са настъпили нови обстоятелства и радикална промяна вследствие идването на власт на талибаните през м.август 2021 г., които не са отчетени. Оспорва извода, че не се нуждае от международна закрила, тъй като е напуснал страната ни преди приключването на бежанското производство.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - заместник-председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ – МС/, чрез юрисконсулт А. Г., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна, респ. да потвърди решението като правилно и

законосъобразно.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София-град, Първо отделение, 35-ти състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид приложените по делото доказателства и направените от страните твърдения, искания и възражения, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от заинтересовано лице, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в 14-дневния срок по чл.87 от ЗУБ. Процесното Решение № 12161/07.08.2023 г., издадено от председателя на ДАБ при МС, е връчено на А. Задран на 18.08.2023 г., а жалбата срещу него е заведена в деловодството на органа, който го е издал, на 30.08.2023 г., което е видно от вписването върху поставения печат.

Разгледана по същество е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена. Съображенията са следните:

Административното производство е образувано по Молба вх. № 3060/19.09.2022 г. на ТЦ – [населено място], с която афганистанският гражданин А. Задран е поискал международна закрила в Република България. Молбата, на основание чл.58, ал.4 от ЗУБ, е изпратена на ДАБ при МС и регистрирана с № УП-11713/19.09.2022 г.

Молителят е запознат срещу подпис, в присъствието на преводач на разбираем от него език, с указанията относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

Съставен е Регистрационен лист № УП 11713/19.09.2022 г., в който са вписани следните данни: А. Задран, [дата на раждане] в А., пр. Б., [населено място], р-н Задран, етническа принадлежност - пашун; религия – мюсюлманин, сунит; образование – основно; семейно положение – неженен; професия – шивач; езици, които владее – пашу, дари. Те са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ, тъй като лицето не е представило документ за самоличност. Извършена е проверка в системата ЕВРОДАК и е съставена Дактилоскопна карта с реф. № BR111C2209190012 /рег. № УП-11713/19.09.2022 г./ . Насрочено е интервю за 03.10.2022 г., на което А. Задран не се явил. Съставен е Констативен протокол рег. № УП 11713/03.10.2022 г. Видно от Докладна записка вх. № 3236/30.09.2022 г. той самоволно е напуснал общежитието в ТЦ – [населено място] и е бил в неизвестност от 30.09.2022 г. С решение № 16980/21.11.2022 г. заместник-председателя на ДАБ при МС прекратил производството по предоставяне на международна закрила. Впоследствие чуждестранният гражданин е задържан на територията на Република А. и върнат в България съгласно Регламент „Д.“. Въз основа на Решение за настаняване № 074/21.04.2023 г. е настанен в Регистрационно-приемателен център – С. /РПЦ – С./. След подадена от А. Задран Молба рег. № УП-11713/20.04.2023 г., производството за предоставяне на международна закрила в Република България е възобновено. На 20.07.2023 г. с него е проведено лично интервю. Зададените въпроси и отговорите им са обективирани в Протокол рег. № УП- 11713/20.07.2023 г. От посочения документ се установяват данни за произхода му, за религиозната и етническата му принадлежност, за социалния му статус и др. Пред интервюиращия орган А. Задран е заявил, че е напуснал родината си поради несигурното положение и трудния живот. Твърди, че след падането на предишното правителство в А. е бил задържан от представители на новата власт, тъй като в района, в който живеел, всички поддържали

предходната власт. Бил освободен със съдействието и подкрепата на старейшините. Като причина за напускане на родината си изтъква несигурното и трудно положение в А., страха от войната и арестите.

А. Задран посочил, че е напуснал А. преди повече от 2 години. Първо преминал в П., после отишъл в И. и стоял там около 2-3 месеца, след което живял в Турция около 6-7 месеца. Всички граници, както и тази с България преминавал нелегално, пешком. Пет-шест дни след идването в България бил задържан от българските власти, бил настанен в затворен център и подал молба за закрила в България. Не оспорва, че е напуснал страната ни, но твърди че е направил това, тъй като нямал подробна информация за производството, а и всичките му сънародници така правели и той се подвел.

В административната преписка се съдържа и Писмо рег. № УП-11713/01.11.2022 г., според което ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, регистрирано в ТЦ – Пъстрогор към ДАБ – МС като А. Задран, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

Като доказателства по делото са приобщени и съдържащите в преписката Справка вх. № ЦУ-563/05.05.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно А., съдържаща данни за общото положение в страната; актуална политическа и социално-икономическа обстановка; отношение на талибаните към лица, свързани с предишното управляващо правителство.

Въз основа на събраните данни председателят на ДАБ – МС, приел, че по отношение на А. Задран не са налице предпоставки за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут и с Решение № 12161/07.08.2023 г., на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, постановил отказ.

Органът се мотивирал с това, че в хода на административното производство не са установени обстоятелства, които да разкриват наличие на основателни опасения от преследване по изброените в чл.8, ал.1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице обективният и субективният елемент за прилагане на цитираната правна норма. Приел, че не са налице обективният и субективният елемент на понятието „основателни опасения от преследване“, както и че не се установяват дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване по отношение на жалбоподателя.

Административният орган приел, че не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут, тъй като не е установена реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Липсата на сигурност е причина, която се оценява като проблем от лично естество и не се включва в правната регулация на ЗУБ.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не са ангажирани допълнително доказателства. От своя страна ответникът е представил актуална справка за положението в А. – Справка вх. № ЦУ-1479/28.09.2023 г.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт направи следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган – заместник-председателя на ДАБ при МС, комуто председателят на ДАБ при МС, на

основание чл.52 от ЗУБ, със Заповед № 03-15/03.05.2022 г., е делегирал правомощията по чл.48, ал.1, т.1-4 от Закона за убежището и бежанците с изключение на правомощията да отнема международна и временна закрила.

Процесното Решение № 9423/01.06.2023 г. е обективирано в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 от АПК. В него са посочени наименованието му, издателят и адресатът му, фактическите и правни основания за издаването му, ясна разпоредителна част, начин и срок за обжалване. Изложени са подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да предостави закрила на чужденеца.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Търсещото международна закрила лице е своевременно информирано още при започването на производството за правата му, писмено му е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молбите. При съставянето на регистрационния лист, при провеждане на интервюто и при връчване на оспореното решение, е бил назначен преводач от разбираем за лицето език /дари/. Поискано е становище от ДАНС и е получено такова, обективирано в Писмо рег. № УП-11713/01.11.2022 г., от съдържанието на което се установява, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила.

Относно съответствието с материалния закон настоящият съдебен състав намира, че административният акт е законосъобразен.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗУБ всеки чужденец може да поиска предоставяне на закрила в Република България в съответствие с разпоредбите на този закон. Нормата на ал.3 очертава кръга на търсената закрила. Тя се свързва със застрашаване на неговия живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или ако той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Административният орган подробно е изследвал бежанската история на настоящия жалбоподател и не е установил по отношение на последния да са налице предпоставките на посочената норма. Това становище се споделя и от настоящия съдебен състав. Няма данни А. Задран да е бил преследван в А. по който и да е от начините, посочени в чл.8, ал.4 и ал.5 от ЗУБ, а още по-малко това да е било по някоя от изброените причини. Не може да се твърди, че е налице и опасение от преследване, доколкото не са установени събития, които да са настъпили след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или дейност, извършена от него след отпътуването му и представляваща израз и/или продължение на убеждения или ориентация, изразявани в родината му.

Съдът намира за правилен и извода на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл.9 от ЗУБ.

В случая такива не са налице. Липсват <apis://desktop/showanotpal> твърдения, молителят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание

или екзекуция. Няма твърдения, че е бил принуден да напусне страната си на произход поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне. Според изявленията му, той е бил задържан от новата официална власт на А., но също така сочи, че е бил освободен. Няма данни след този момент срещу него да са били предприети действия по преследване, принуда или насилие. В тази връзка, правилен е извода, че чужденецът не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Няма и изложени твърдения за наличие на обстоятелства измежду предвидените в чл.9, ал.6 и ал.8 от ЗУТ.

Ответникът е извършил преценка и за наличие или липса на материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, съгласно която норма хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като „тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт“.

Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква „д“ от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, въз основа на информацията, обективизираната в Справка № ЦУ-563/05.05.2023 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, за общото положение, актуалната политическа и социално-икономическа обстановка в А., както и за отношението на талибаните към лица, свързани с предишното управляващо правителство. Приел е, че А. не се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт, като е отбелязал, че определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл.9, но А. Задран не е от тях. Отбелязал е, че една година след поемането на властта от страна на талибаните е предоставена амнистия на всички, които по някакъв начин са били свързани с предишната власт. Същевременно,

въпреки трудната обстановка, икономическата ситуация в страната се е подобрила значително и поради това ако кандидатът за международна закрила се върне в родината си, това не би довело до неблагоприятни последици за него.

С оглед липсата и на основанието по чл.9, ал.6 от ЗУБ, тъй като жалбоподателят А. Задран не е заявил член на неговото семейство да има предоставен хуманитарен статут в Република България, ответникът е приел, че за него не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини /чл.9, ал.8 от ЗУБ/, тъй като не се позовава на причини от хуманитарен характер. Доколкото от страна на жалбоподателя не са представени доказателства, нито са наведени доводи, член на неговото семейство да има предоставен хуманитарен статут в Република България, това становище също се възприема от съдебния състав като правилно и обосновано.

Предвид всичко гореизложено се налага извода, че при вземане на решението, с което е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Задран, административният орган е приложил правилно закона и не е допуснал съществено нарушение на административнопроизвод-ствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби, съответства на целта на закона, не е засегнато от порок, налагащ неговата отмяна и следва да бъде потвърдено, а подадената против него жалба – отхвърлена като неоснователна.

Така мотивиран и по гореизложените съображения, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Задран с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., със съдебен адрес: [населено място], ул. У., № 1, ет. 3, срещу Решение № 12161/07.08.2023 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е постановен отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: